

komme ud på egen boldgade, kan jeg høre, for nu skal vi til at lære noget hver for sig.

Der har aldrig nogen sinde været tale om, må jeg sige til hr. Carsten Hansen, at de delmål, som er en del af Klare Mål-konceptet, er styringsredskaber. Det har aldrig nogen sinde være meningen. De delmål har haft én funktion, nemlig at anskueliggøre en progression i faget. Det har aldrig været sådan, at børnene skulle holdes op imod dem, men at læreren kunne se en progression i faget. Det er noget helt andet, der sker nu.

Så vil jeg sige til hr. Thomas Adelskov, som henviser til Danmarks Lærerforening, som jo er min egen forening, som jeg stadig er medlem af, at jeg noterer mig bare, at Danmarks Lærerforenings indflydelse på Socialdemokratiets skolepolitik er større end Det Radikale Venstres samarbejde med Socialdemokratiet. Det er jo også interessant, meget interessant.

Jeg foreslog under forhandlingerne på Det Radikale Venstres vegne, at vi præciserede § 18, der taler om planlægning, og § 13, der taler om løbende evaluering. Jeg foreslog, at vi gennem den præcisering skabte bedre muligheder for, at skolerne og lærerne faktisk satte sig sammen og gjorde sig den ulejlighed med den fagdidaktisk-pædagogiske vurdering for på den måde at skabe et miljø på skolen, som samtidig ville løfte det faglige.

Hvad gør man nu? Overlader det til ministeriets medarbejdere. Det er jeg helt uinteressert i. Jeg er interesseret i, hvad der foregår i klassen og i skolen, hvilken frihed man giver skolerne og lærerne, hvilken tillid man viser dem, hvilket ansvar man giver dem. Det er det, der interesserer mig, det er det, jeg tror på skaber en god undervisning.

Så til fru Gitte Lillelund Bech. Fru Gitte Lillelund Bech har siddet ved de forhandlinger, lige så mange gange som jeg har, til de samme møder. Derfor synes jeg, det er noget forbiholdt noget at komme og sige. Jeg har selv formuleret det, der står i forligsteksten omkring det her spørgsmål med de korte kurser, og jeg er imod en delt skole, hvor børnene deles efter evner, men jeg er for den præcisering, der er i skoleforliget. Vi er jo med stort set på det hele indtil det, der skete den grufulde nat, den sorte nat for den danske folkeskole.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Bodil Kornbek som ordfører. Ja, sådan går det, når der ikke er flere korte bemærkninger, så

går vi videre til næste ordfører. Det kan somme tider komme lidt overraskende.

Kl. 17.05

Bodil Kornbek (KRF):

Michael Ende har skrevet en børnebog, der hedder »Momo«. Momo er en pige, der bor i en lille by, der tager kampen op mod de grå tidstuve, der stjæler menneskenes tid ved at systematisere livet og tiden, således at alt bliver så effektivt som muligt, resultatorienteret. Og glæden i byen forsvinder.

Momos udgangspunkt er, at vi skal respektere og værdsætte mennesker for det, de er, og for såvel det, de er gode til, som det, de er knap så gode til. For Momo drejer det sig om at give tid frem for at tage tid, således at det enkelte menneske bliver i stand til at udfolde sine individuelle evner i en positiv retning.

Momos livssyn afspejler Kristeligt Folkepartis forståelse af rummelighed. Derfor klinger det også en smule hult i mine ører, når regeringen og forligspartierne i de almindelige bemærkninger til lovforslaget skriver, at skolen skal være rummelig, for hvis der er noget, folkeskolen ikke bliver med dette nye lovforslag, er det rummelig. Det er vel at mærke også den eneste gang i hele lovforslaget, at rummeligheden og sikringen af dette bliver nævnt.

Fagligheden er det, der har været i fokus. Først og fremmest fagligheden styrkes gennem flere timer til de grundlæggende fag, bl.a. dansk og matematik på de første trin.

Overordnet kan Kristeligt Folkeparti bakke op omkring intentionerne bag lovforslaget om at styrke det faglige niveau i en række fag. Men der har været en alt for ensidig fokusering på øget faglighed; det er lig med flere boglige timer. Grundlæggende må man vel sige, at børns trivsel er det, der kan give en øget faglighed. Børns trivsel er også det, som gør dem åbne og parate og modtagelige til at kunne være en del af en læringsproces.

Ud over børns trivsel er det også at have fokus på lærernes uddannelse, lærernes faglighed, fordi det i allerhøjeste grad er med til også at sætte fokus på det, der foregår i skolen, på den faglighed, vi alle ønsker skal styrkes.

Lærernes efteruddannelsesmuligheder, lærernes muligheder for at kunne håndtere nye læringsområder i skolen, det skal vi ruste lærerne til, for det er sandelig også med til at styrke fagligheden.